

EXPUNERE DE MOTIVE

Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase (articolul 6 din Constituția României).

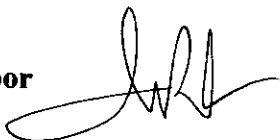
Convenția-cadru pentru protecția minoritățile naționale, adoptată la Strasbourg la 1 februarie 1995, ratificat de către România prin Legea nr. 33/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 4 mai 1995, în articolul 10 punctul 2 prevede „În ariile locuite tradițional sau în număr substanțial de persoane aparținând minorităților naționale, dacă aceste persoane solicită acest lucru și acolo unde această cerere corespunde unei nevoi reale, părțile se vor strădui să asigure, în măsura posibilului, condiții care să permită folosirea limbii minoritare în raporturile dintre aceste persoane și autoritățile administrative.”

Conform Raportul Explicativ al Convenției-cadru, punctul 64, „Această prevedere nu reglementează toate relațiile dintre indivizii aparținând unei minorități naționale și autoritățile publice. Într-adevăr, nu sunt vizate decât autoritățile administrative. Acest din urmă termen trebuie totuși înțeles în sens larg, ca înglobând, de pildă, instituția ombudsman-ului. Ținând seama de posibilele dificultăți de ordin financiar, administrativ, îndeosebi în domeniul militar și tehnic, legate de folosirea limbii minoritare în raporturile dintre persoanele aparținând minorităților naționale și autoritățile administrative, această prevedere a fost formulată de o manieră foarte flexibilă, lăsând părților o importantă marjă de apreciere.”

Față de cele prezentate mai sus se înaintează spre dezbatere și adoptare prezenta propunere legislativă.

Inițiatori,

Markó Attila Gábor
Deputat UDMR

Márton Árpád - Francisc
Deputat UDMR

